

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Хабібуллін Вадим Монеv'ярович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність приписам частин першої, другої статті 8, частин першої, другої, п'ятої статті 55, частини першої статті 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) частину третю статті 307 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України).

Заявник просить визнати частину третю статті 307 КПК України неконституційною „у тій частині, в якій вона допускає відсутність права на апеляційне оскарження ухвали слідчого судді, постановленої за результатами розгляду скарги на постанову слідчого, дізнавача чи прокурора про відмову у визнанні особи потерпілою або іншої ухвали, що безпосередньо впливає на реалізацію процесуальних прав учасника кримінального провадження“.

Автор клопотання вважає, що припис частини третьої статті 307 КПК України не відповідає Конституції України, оскільки: фактично позбавляє особу права на апеляційний перегляд судового рішення, яким вирішується питання про процесуальний статус учасника кримінального провадження (зокрема, визнання потерпілим), що безпосередньо впливає на реалізацію його прав і законних інтересів; створює виключення, не передбачене Конституцією України, чим звужує зміст і обсяг гарантованого Основним Законом права на судовий захист та апеляційне оскарження; суперечить принципу верховенства права, зокрема його складовим – доступу до правосуддя, справедливості та пропорційності; призводить до відсутності ефективного засобу судового захисту.